

10. sept. 98

Kjære Bjørn Ø!

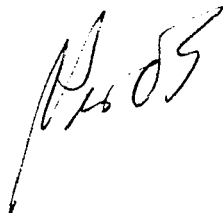
Hermed - i skjønnskrift! - resten av RH-papirene.

Jeg kommer på at begrepet "sanitær" på norsk kanskje først og fremst forbindes med militære styrker. Det går det ikke på framål, idet det i tillegg til det militære også brukes alt annet som her med helse og fjær. Jeg har jo brukt "sanitetspersonell", "sanitetsgjensete" etc. Men like gjerne kan det leses som "helsepersonell" etc.

Vi setter innropen til Espedalen (NEDRE ESPEDAL, 4110 FORSAND), og blir fremmedartetlig (var foreholdt?) noen saker der.

Håper du etterhvert - kanskje! - er ordentlig restituert.

Beste hilsener

Oversettelsen er av Storlid skrevet så tydelig for hånden, at jeg ikke har funnet det nødvendig å skrive den ut på maskin.

Bjørn Østing.

XVIII internasjonale, RK-konferanse, Stockholm august 1943.

Sanitetspersonell samt p. q. d. til virksomhet under krig

for offisiell anklage mot ledende personell i en (RK-) sanitets kommission

Rapport fra RK's internasjonale komité

(under punkt III på den juridiske komitéens dagsorden)

No 15

Juni, juni 1943

orig. p. 1.

A. Sanitetspersonell drevet p.g.a. sin virksomhet under krigen.

CICR har fått seg forelagt ganske tallrike tilfeller hvor sanitetspersonell i land utløst under annen verdenskrig er trått inn i det tyske RK eller i den tyske hær sanitetsjeneste. Ved hjemkomst til sine hjemland er disse personer ofte blitt rettsforfulgt og under tiden drevet p.g.a. engasjement som nevnt ovenfor.
(Se nedenstående, detaljert fremstilling s.3)

CICR anser - og det er også flere nasjonale kommunikativings (RK) oppfatning - at den XIV konferanse bør ta for seg dette spørsmål

Imidlertid er det i CICR's årene på sin plass ikke å begrense utvekslingen av synspunkter til forenevnte særlige tilfelle, den bør først innta omfatte alle tilfeller hvor sanitetspersonell p.g.a. krig kan befinne seg i en særlig situasjon og hvor det, virksomhet kan medføre utslippe for det. Det sier seg selv at CICR ønsker å løse slike en løsning som kan finne videst mulig anvendelse, og de med henblikk på følgende kategorier:

- a) Sanitetspersonell som har fulgt en Regjering i eksil (norske, ukrainske, polakker, franske etc.);
- b) Sanitetspersonell som er trått inn i den okkuperte stats RK eller sanitetsjeneste for å utøve sin virksomhet på sitt nasjonale territorium;

- c) sanitetspersonell som er trådt inn i den okkuperte stats Rik eller sanitetsgjenside for å utøve sin virksomhet utenfor det nasjonale territorium;
- d) sanitetspersonell som har tjenestegjort i en nasjonal enhet som kjempet på den okkuperte stats side (den franske legjone av frontkjemper på østfronten, etc.);
- e) sanitetspersonell som har tatt tjeneste i "partisan"-grupperes sanitetsavdelinger.
- f) sanitetspersonell for et angrepet land som individuelt eller kollektivt har tatt tjeneste i sanitetsgjensiden eller Rik i en krigførende stat som siden er blitt dens lands fiende (art. 11, Genive-konvensjonen).

p. 2 nr 9

Genive-konvensjonen, til bedring av sakens og sykes sikkerhet i armer i felt, løser ikke slike tilfeller (= spissmal i sammenslutning med -- f.eks., i alle fall ikke uttrykkelig. Det som rettslig og erklæret at saken er og syke må pleies uavhengig nasjonalitet, regulerer disse ikke uttrykkelig til det sanitetspersonell som pleier dem annet enn forsvært angår det militære sanitetspersonell regulert tilhørt et lands væpnede styrker. Man må altså søle en løsning ikke i selve teksten, men snarere i den and som har ligget til grunn for de.

frat

CICR konstaterer at i almindelighet motter sanitetspersonell, og særlig det som tilhører de nasjonale Rik-sammenslutninger, bare

litte oppløsing med hensyn til sin holdning det bør innta i krigstid. Dette faktum er utvilsomt ikke uten sammenheng med de sannsynlighetene som er oppstått.

Det (= CICR) antar også at det i fremtiden ville være på sin plass å gjøre de faste sanitetspersonells plikter overfor sin stat, såvel som eventuelt overfor en okkuperende stat.

I denne sammenheng finner CICR det uønskelig først igjen å fastslå at det i alle saker eller syke aldringsansøkninger som en iøvrigt handling i seg selv

Når dette er fastslått, ~~er~~ er det på sin plass å finne frem til de regler som man ville kunne anvende på engasjementer inngått i krigstid av sanitetspersonell. I denne forbindelse foreslår CICR som distriktsmyndighet følgende prinsipper:

1. Sanitetspersonell skulle ikke kunne straffes eller på annen måte bli påført straff når det tjenestegjør i dets eget lands sanitets-tjenester, likesom i sanitets-tjenesten til enhver formasjon sammensatt av (egen) landsmenn.

forholdet/
Dette prinsippet skulle dekke spørsmålet om sanitetspersonell tilkalt til en partisanstyrke, likeledes sanitetspersonell engasjert i en nasjonal enhet som kjemper på den okkuperende stats side, såvel som sanitetspersonell som har fulgt sin Regjering i exil og tjenestegjør i de steder som denne Regjering har kommet organisert utøst på et nasjonalt territorium.

orig. p. 2

2. På et okkupert område kan sanitetspersonell som er berørt av dette tjenestetilfelle i ulovlig sanitetsenhet som utøver sine virksomheter på dette området tilgjengeliggjøre dem denne enhet tilhørende oljeindustriarbeidere; de vil ikke kunne ta tjeneste i en sanitetsenhet tilhørende oljeindustriarbeidere (og) som arbeider utenfor det okkuperte område, med mindre de er arbeidsløse og uten mulighet til å finne et arbeid svarende til deres kvalifikasjoner.

orig. p. 3

For det som [angår = concerne? Et ord mangler her] relevans av sanitetspersonell i okkuperte land henviser vi til art. 47 i den nye konvensjonen om beskyttelse av sivilt personell i krigstid (s. 177 i bok. 4)

Det er tilføye at første setning i paragraf 2 ovenfor er i overensstemmelse med innholdet i art. 5 i Genève-konvensjonen av 1925, som fastsetter at uønskede innvandrere kan appellere til innbyggernes "velgjærshetsiver" (= hjertelag / humanitære innstilling) for å få innst og pleie sårede og syke etc.

Disse prinsippene som CICR tillater seg å antyde har tid lenge vært å bringe mest mulig hjelp til sårede og syke, samtidig som helsearbeidere har til den troskapsplikten som hvert individ har overfor den stat det er borger av.

CICR håper sterkt at disse prinsippene som uttrykk er formidlet vil kunne få tilblivelse fra de nasjonale idk, og særlig fra dem som

har vært lidende under okkupasjonen. Den (CICR) er nå fullt bevisst at sine regler kan støte an mot følelsene til mange som har vært lidende forferdelig under okkupasjonen; imidlertid er selve RIK's arbeid i sin helhet en berøp i det fineste som et folk føler for sine fiender. CICR erkjenner det er umulig å være helt på ferdige og se bort fra de naturlige følelsene for å opprettholde de prinsipper som alle har gjort det viktig for RIK å utføre det arbeid som kjennes.

Uten angår det spesielle problemet rettsværende sanitetspersonell forfulgt i sitt hjemland fordi de har engasjert seg i ~~det okkuperte lands RIK eller sanitetstjeneste~~ det okkuperte lands RIK eller dets hær sanitetstjeneste, har CICR best jurtisdepartementene i de land det angår om å bli gjort kjent med de generelle retningslinjer de har satt opp i denne sammenheng.

Fem stater har svart på denne forespørsel.

De fire svar bekrefter ett bare ganske enkelt at de lokale setts-beretninger, basert på straffelovens bestemmelser har dømt leger og hjelpepersonell som hadde tatt tjeneste i fiendens sanitetsavdelinger, likeledes kvinner som hadde engasjert seg i det okkuperte lands RIK. To andre svar presiserer at engasjementet av dette slag, også om det er gjort med et slett humanitært formål, begunstiger fribest og som sådanne er straffbare. Til fjerde har myndighetene, ifølge et annet svar

orig. p. 4

vært svært forsiktige med å åpne (utts-) forfølgelse mot de personer som hadde deltatt i arbeidet til den okkuperende nasjon Rik, hvis deres engasjement hadde vært motivert av overveininger av humaniter art. Til slutt erklærer at man helst var at et engasjement i okkuperens Rik ikke ansees som noe lovbrudd. Når noen mennesker er blitt utsatt mot personer som hadde engasjert seg i fiendens Rik, er det ikke på grunn av dette engasjement, men fordi deres oppførelse/forhold hadde vært i strid med landets interesser.

For sin del er CICR blitt anmodet om å fremlegge i nærhetene til nye eller reviderte konvensjoner, at ^{mye tid} ikke (til å) vedtas i Sluttdokumentet for den fremtidige diplomatiske konferanse vedrørende situasjonen til det sanitetspersonell som har tjenestegjort i et okkuperende lands sanitetstjeneste eller Rik. (1) Perioden synes noe tåle. Noe kan mange? For den (CICR) antar i ethvert fall at situasjonen til disse personer ikke på noen måte kan videstilles med (den til) de personer som har fått tjeneste i en okkuperende stats væpnede styrker. CICR ønsker også at de nasjonale Rik helst instruerer sitt personell om dets plikter i krigstilfelle. I denne sammenheng ville det være på sin plass, at studiet av et slikt spørsmål inntas i instruksjonsprogrammet for de nasjonale Riks personell, og CICR ville for sin del være villig til å bidra i samarbeid med av anbefalinger som kunne vurderes alle nasjonale Rik.

(1) Se dokument nr. 4: reviderte eller Forslag til nye konvensjoner til beskyttelse av krigens ofre, s. 34.

B. Automatisk anklage mot ledningspersonellet i et nasjonalt
(RK-) forend.

x) undersøke om uønsklig den juridiske termen "d'office". Slik jeg forstår den kan den oversettes med "automatisk" (dvs. "automatic arrest"?). En inner. d'office (= "for embedet/stillingen") vil si en anklage basert på selve det å ha innehatt viss. stilling, uten at andre anklagespunkter foreligger.

CICR fikk seg i januar 1948 forelagt en klage fra et tidligere ledende medlem av det tyske RK som anføres at han av oldeparjans- og ubehagelighetene var blitt plassert i gruppe III av ansvarene person-ferstrakt av den internalliste losgiving - ("foreligger av mindre betydning") og dette ene og alene p.g.a. sin tilhørighet til det ledende personell i dette nasjonale RK.

Dokumentasjonen i CICR, berettiget tillates oss å konstatere at ifølge "Direktiv nr 38" fra det internalliste kontrollråd i Berlin, datert 10. oktober 1946, er det å ha tilhørt ledningspersonellet i det tyske RK, og i forbindelse det som er utnevnt etter 1. januar 1933, tilstrekkelig for å bli gjort til gjenstand for en "dyper" framføring. (art. IV og II, ~~III~~ punkt 3)

Hvis det foreligger antagelse om straffskyld mot den anklagede, d.v.s. hvis vedkommende antas å ha utnevnt en av de virksomheter som foregår av art. IV, og I, og II, pkt. 1 og 2, vil vedkommende bli ansett som foreligger av mindre betydning. Vedkommende vil da midlertidig bli satt i gruppe III av ansvarene

personer - del II, artikkel I (mistetlig i fribet). ~~De~~ vedkommende er planlagt i en gruppe vil den antatte forelyster av mindre betydning bli stemt. Vedkommende vil ~~der~~ bli straffet bare hvis handlingen under saken finnes skyldig i 1° har begått en av de aktiviteter som forelyst (artikkelen lovstridige) av art. IV i Disaktivat.

Artikkel X foreslås at en person som ved rettskjennelse er satt i kategorien "forelystere av mindre betydning" vil kunne gis en prøveperiode på fra 2 til 3 år. Det vil avhenge av personens forhold i prøveperioden hvilken gruppe vedkommende vil bli sendt til planlagt i.

CICR vil på ingen måte bistå lovligheten av de prosesser som er igangsatt mot personer assistert for forelystere eller lovbryttere, og kan forøvrig (eller ikke) uttale seg om de faktiske forhold.

Allikevel, og som en helt generell betraktning, beklages CICR at man i prosesi (her uten videre, antatt) ser ut til å være i en personkategorier ikke på grunn av handlinger begått individuelt eller kollektivt, men som og alene fordi de tilhører lederpersonellet i en nasjonal RK-sammenslutning. Den (CICR) anser at dette er en feilaktig regel som vil kunne være til nytte for den røde og hvite korsbevegelsen som, i Genève-konvensjonens og RKs grunnlags/grunnlegges-beslutningens ånd, i alle land tillegges RKs emblem og navn.